

[Mølgaard.]

sit alleroprindeligste udspring i det forhold, at skattetrykket totalt betragtet, byrden på arbejde og erhverv, er blevet så voldsomt, at der opstår urimelige skævheder og urimelige undgåelsesmekanismer for at forsøge at undgå de problemer, som det i sig selv avler, og som dette forslag ikke i sig selv løser.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Wilhelm*) (VS):

Jeg vil gerne først takke den temmelig lange række af ordførere, der havde forholdsvis pæne bemærkninger om det her forslag.

Det, vi står over for her, er efter VS' vurdering et af de aller-, allermost asociale områder i dansk lovgivning, nemlig skattereglerne omkring ejerboliger. Det er nok det enkelt punkt, hvor der er den mest skæve og mest asociale omfordeling mellem forskellige befolkningsgrupper. Hvis vi ser på den samlede boligstøtte, der gives til lejeboliger fordelt på de egentlige boligsikringsydelse og rentesikringsydelse til de nyeste årgange af almennyttigt byggeri, så udgør de og har i mange år udgjort en rund milliard kroner på årsbasis, og hvis vi ser på den indirekte støtte, der gives til den anden halvdel af boligmassen, ejerboligerne, så udgør den nu en 8-9 mia kr. på årsbasis.

Dette sammenholdt med, at det stort set, med de enkelte undtagelser, vi alle sammen kender nogle eksempler på, er den økonomisk bedst aflagte halvdel af befolkningen, der bor i ejerboliger, og den økonomisk dårligst stillede halvdel af befolkningen, der bor i lejeboliger, og yderligere sammenholdt med, at man i mange år har foregivet, at det almennyttige boligbyggeri skulle være det sociale element i den danske boligsektor, betyder, at misforholdet bliver fuldstændig grotesk, altså 8-9 gange så stor støtte til den bedst stillede halvdel af befolkningen og oven i købet inden for denne gruppe en direkte asocial fordeling af disse støttebeløb. Større støtte, jo større indtægt, og større støtte, jo mere luksuriøs en ejerbolig man finder sig i.

Det er grunden til, at det må tages op. Men en anden grund er, som vi nævner i bemærkningerne, at disse forhold omkring rentefradraget i de seneste år helt klart er blevet brugt som en vælgermæssig basis for en reaktionær bølge. Det kan man jo ikke forhindre, og det kunne da i og for sig være, jeg vil ikke sige rimeligt, men noget, man var nødt til at leve med, hvis det også forholdt sig sådan, at de

mennesker, der bor i de ejerboliger, virkelig havde noget at forsvare med de her systemer. Men det er vores bedste overbevisning, at det har de fleste af dem ikke; de allerfleste parcelhusejere eller ejerlejlighedsejere ville ikke have fordel af det her system, hvis man stillede det op mod den generelle indkomstskattenedsættelse, man ville kunne gennemføre, hvis man fjernede disse skæve og asociale subsidier. For samtlige, hvad man kunne kalde jævne parcelhusejere, der især opfylder den betingelse, at de aldrig har spekuleret i deres bolig, at de aldrig har genbelånt den, når den fiktivt steg i værdi ved de nye vurderinger, men simpelt hen har den bolig for at bo i den og bruge den, for dem er det her ikke nogen fordel, og for dem er det i virkeligheden en dårligere situation at leve med rentefradraget og med de lejeværdier, der arbitrært bliver fastsat ved vurderingerne hvert 4. år.

Vi har nævnt en lang række andre misforhold ved dette system i begyndelsen af bemærkningerne, som viser – og det er noget af det, vi ønsker undersøgt med det her forslag; mere konkret: lad os få beregninger på det, men vi er meget sikre på forhånd – at for jævne parcelhusejere ville det være en fordel at få rentefradraget for boligerne aftrappet i en rimelig takt, så de aldrig kom til at sidde dyrere i forhold til reallønnen, end de gjorde, den dag de flyttede ind.

Det er det, der ligger i forslaget. Der har blandt de pæne bemærkninger været mange misforståelser om det her forslag i ordførertalerne, og det synes jeg er forståeligt, jeg er heller ikke forundret over det. Det er jo sjældent, der er så, nogle ville måske sige vidtløftige, jeg vil sige udførlige bemærkninger til et forslag, og med det tempo, der er på i øjeblikket, læser man nok ikke sådan 3-4 tætte sider bemærkninger og klarificeringer af et forslag, i hvert fald ikke, når det kommer fra VS. Men på den baggrund vil jeg da godt lige skitsere hovedprincipperne i forslaget: at man aftrapper rentefradraget på ejerboliger, men at man vel at mærke gør det på en sådan måde, at man tager udgangspunkt i, hvad fradraget er for denne familie og denne bolig i dag, og så ud fra dette udgangspunkt simpelt hen nedsætter beløbet med $\frac{1}{12}$ om året, $\frac{1}{10}$ om året eller $\frac{1}{8}$ om året, hvor hurtigt man nu mener at det er realistisk, når man stiller den betingelse, som vi stiller her, at folk aldrig i deres egentlige boligudgift må komme til at sidde reallønmæssigt